

Statens Midler, men jeg tør forsikre om, at det i denne Sag virkelig har været Tilfældet. Jeg har dog ikke villet unblade at oplyse Tinget om, hvorledes det egentlig forholder sig med Sagen; det er forøvrigt et Sted, hvor der mere end een Gang er skeet Strandinger, og da det ligger paa den anden Side af Laen, har man anseet det for vigtigt, at en Bro blev opført; Amtet har ikke troet at kunne have paa sin Samvittighed at lade denne Bro være uopbygget og har derfor anlagt den, og hvad Statens Tilskud angaaer, da troer jeg, at det forholdsviis har været meget ringe.

Dam: Det blev anført af den ærede Ordfører, hvad tillige vil kunne sees af Betænkningen over det foreliggende Affnit, at der for næste Finantsaar foreslaaes bevilget en Sum af 3,400 Rb. til Fiskeriernes Fremme. Det er omtrent det Samme, som tidligere er blevet bevilget siden Finantsaaret 1858—59. Denne Bevilling tog sin Begyndelse 1850—51. med 1450 Rb. Den Opmærksomhed, der i de senere Aar fra forskjellige Sider er bleven henvendt paa Fiskerivæsenet, er vistnok i høi Grad betimelig og vel anbragt, navnlig har man god Grund til at paasjønne de Foranstaltninger, som der til denne Sags Fremme ere trufne fra Regjerings Side; men med al den Anerkjendelse, man saaledes billig maa hvide de saaledes allerede stete Foranstaltninger, er det dog vistnok Tilfældet, at der endnu langt fra er skeet denne Sag den Fyldestgjørelse, som dens Vigtighed eller dens national-økonomiske Betydning gjør Krav paa. Jeg skal nu ikke bestemt have nogen Formening om, hvorvidt det kunde ligge i Lovgivningens Magt at fremme denne Sag mere, og give den større Udstrækning; men det forekommer mig dog, at den skulde have sin Opmærksomhed henvendt herpaa og forsøge alle mulige Midler, hvorved Sagens Fremme kunde opnaaes. Det er nu vistnok Tilfældet, at der i Forhold til den national-økonomiske Betydning ikke gives nogen Erhvervskilde hertilands, der i den Grad er bleven ubenyttet og ubearbejdet som Fiskerierne, og ligesaavist antager jeg, det maa være, at der ikke findes nogen Næringsgreen hertilands, der saa meget som netop denne trænger til Fremhjælp udbendig

fra, fra det Offentliges Side (Tilfærning: Maa jeg bede om Ordet). Det forekommer mig nemlig indlysende, at den Fare og Møjsommelighed, der idetmindste til visse Tider er forbunden med denne Erhvervsgreen, og det ofte tvivlsomme og vanskelige Udbytte, den giver, ikke kan være synderlig opmuntrende for Mange, som ellers baade have Capital og Fagkundskab til at bruge denne Erhvervsgreen. Saaledes vise Forholdene sig ogsaa; i Reglen er det den mindst formuende Deel af Rystebefolkningen, der beskæftiger sig med Fiskeri, og det gjælder paa enhver Erhvervsgreens Omraade, at for at kunne drive Noget med Kraft og Omfang udfordres der baade Capital og Fagkundskab; men foruden at den Deel af Befolkningen, der driver Fiskeriet, mangler Capital, mangler den ogsaa Fagkundskab; thi dette følger tilbeels af Mangel paa Capital, idet nemlig den Indsigt og Digtighed, der vil stille sig ud over gammel Slembrian og gaee fremad, er afhængig af Capital, forsaavidt den beroer paa Grundfæning, Læsning, Reiser og deslige, hvilket Altsammen paa Grund af de herstende Villkaar koster Penge. Jeg troer derfor, at det maa være klart og ikke kan benægtes, at det er en Sag, som trænger til Fremhjælp udbendig fra. Vanskeligheden ligger nu ikke i at faae dette oplyst og erkjendt, men vistnok snarere deri at kunne angive, hvorledes man skal gaee frem for hensigtsmæssig at fremme denne Sag. Det har viist sig tidligere, og navnlig ved Behandlingen af Finantsloven 1856—1857, at man dengang ogsaa var famlende i den Retning; man vidste ikke, hvad der skulde gjøres. Ministeren hittede, at han ikke havde Noget imod at bevilge Penge, naar det blot bestemt kunde paavises, hvorledes disse Penge skulde anvendes med Fordeel; der blev talt om Rejsenundersøttelse til Fagmænd for at uddanne sig i Udlandet; der taltes om at oprette Skoler eller Steder, hvor der kunde holdes Foredrag; der taltes tillige om Foreninger mod Søskade osv. Med Hensyn til Foredragene troede Ministeren dengang, at de ikke kunde gjøre deres Nytte, og med Hensyn til Forsikringen mod Søskade, at Sigt maatte være aldeles privat; der kunde ikke være Tale om at give noget Tilfagn eller Tilfærning fra Statens Side. Siden have vi